

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 86/15
Luxembourg, 16. julij 2015

Sodba v zadevi C-653/13
Komisija/Italija

Italija je zaradi nepravilne uporabe Direktive o odpadkih v pokrajini Kampanja kaznovana s plačilom pavšalnega zneska v višini 20 milijonov EUR in denarno kaznijo v višini 120.000 EUR za vsak dan zamude

Sodišče je že v sodbi iz leta 2010 ugotovilo, da Italija ni izpolnila obveznosti

Cilj Direktive o odpadkih¹ je varstvo zdravja ljudi in okolja. Države članice morajo poskrbeti za odstranjevanje in predelavo odpadkov ter omejiti njihovo nastajanje, zlasti s spodbujanjem čistih tehnologij in izdelkov, ki jih je mogoče reciklirati in ponovno uporabiti. Zato morajo vzpostaviti celovito in primerno omrežje obratov za odstranjevanje, da se Uniji kot celoti omogoči, da postane samozadostna pri odstranjevanju odpadkov, državam članicam pa, da posamično zagotovijo odstranjevanje odpadkov.

Italija je prenesla Direktivo „o odpadkih“ leta 2006 in, kar zadeva pokrajino Kampanjo, pa je bilo s pokrajinskim zakonom določenih 18 enovitih teritorialnih območij, v katerih je bilo treba začeti z ravnanjem in odstranjevanjem mestnih odpadkov, ki so se nabrali v tamkajšnjih lagunah.

Komisija je po težavah z odstranjevanjem odpadkov v pokrajini Kampanja leta 2007 proti Italiji vložila tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti, v kateri ji je očitala, da za to pokrajino ni vzpostavila celovitega in primerne omrežja obratov za odstranjevanje, s katerim bi lahko zagotovila samozadostnost na področju odstranjevanja odpadkov na podlagi merila geografske bližine. Komisija je namreč menila, da je ta položaj nevaren za zdravje ljudi in okolja.²

Sodišče je v sodbi z dne 4. marca 2010³ razsodilo, da Italija s tem, da za pokrajino Kampanjo ni sprejela vseh potrebnih ukrepov, s katerimi bi zagotovila, da bodo odpadki predelani in odstranjeni tako, da ne bodo ogrožali zdravja ljudi in škodovali okolju, zlasti pa, da ni vzpostavila celovitega in primerne omrežja obratov za odstranjevanje, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi te direktive.

Komisija je v okviru nadzora nad izvršitvijo sodbe Sodišča ugotovila, da Italija ni zagotovila pravilne izvršitve te sodbe. Komisija poroča, da so bile med letoma 2010 in 2011 v pokrajini Kampanja zaznane številne težave pri zbiranju odpadkov, posledica česar je bilo večdnevno kopičenje ton odpadkov na ulicah Neaplja (Italija) in drugih mest v Kampanji. Poleg tega se je v tej pokrajini nakopičila velika količina zgodovinskih odpadkov (šest milijonov ton „ekobal“), ki jih je treba še odstraniti, za kar bo verjetno potrebnih približno 15 let.

Komisija dalje ocenjuje, da so bile ob izteku roka za izvršitev sodbe (15. januar 2012) zmogljivosti za ravnanje z odpadki, in sicer glede na vrsto obrata, nezadostne za 1.829.000 ton za odlagališča, 1.190.000 ton za toplotno predelavo in 382.500 ton za ravnanje z organskimi odpadki. Prav tako so

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2006/12/ES z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (UL L 114, str. 9), s katero je bila kodificirana Direktiva 75/442/EGS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 1, str. 23).

² Hkrati s to tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti je Komisija Italiji zavrnila tudi plačilo finančne pomoči, ki ji jo je odobrila za ravnanje z odpadki in njihovo odstranjevanje v Kampanji. Komisija je namreč presodila, da Italija ni sprejela vseh potrebnih ukrepov v zvezi s tem. Sodišče je potrdilo stališče Komisije v sodbi z dne 6. novembra 2014 (zadeva C-385/13 P, [sporočilo za medije št. 144/14](#)).

³ Zadeva Komisija/Italija (zadeva [C-297/08](#), glej [sporočilo za medije št. 20/10](#)).

še vedno obstajale strukturne pomanjkljivosti v zvezi z obrati za odstranjevanje odpadkov, ki so za pokrajino Kampanjo bistvenega pomena.

Ker Komisija ni bila zadovoljna s položajem, je proti Italiji vložila novo tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti, v kateri je predlagala ugotovitev neizvršitve prvotne sodbe Sodišča iz leta 2010. Komisija v okviru te nove tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti Sodišču predlaga, naj Italiji naloži plačilo pavšalnega dnevnega zneska v višini 28.089,60 EUR za obdobje med sodbo iz leta 2010 in današnjo sodbo, in denarno kazen – po potrebi padajočo – v višini 256.819,20 EUR za vsak dan zamude z izvršitvijo sodbe iz leta 2010, z učinkom od današnje sodbe.

V sodbi, ki jo je izdalo danes, Sodišče ugotavlja, da **Italija ni pravilno izvršila sodbe iz leta 2010** in ji nalaga, prvič, **denarno kazen v višini 120.000,00 EUR za vsak dan zamude** z izvršitvijo sodbe iz leta 2010 (denarna kazen učinkuje od danes) in, drugič, **pavšalni znesek v višini 20 milijonov EUR**.

Sodišče potrjuje argumente Komisije, zlasti v zvezi s problemom odstranitve „ekobal“ in nezadostnim številom obratov s potrebno zmogljivostjo za ravnanje z mestnimi odpadki v pokrajini Kampanja. Sodišče poudarja tudi, da je ob upoštevanju velikega primanjkljaja v zmogljivostih pokrajine Kampanja, da zagotovi odstranitev svojih odpadkov, mogoče sklepati, da lahko taka resna nezadostnost na pokrajinski ravni vpliva na nacionalno omrežje obratov za odstranjevanje odpadkov, ki torej ne bo več izpolnjevalo meril celovitosti in primernosti, predpisanih z Direktivo. To pa lahko resno vpliva na sposobnost Italije, da zagotovi cilj nacionalne samozadostnosti na področju odstranjevanja odpadkov.

Sodišče ugotavlja, da je neizpolnitev, ki se očita Italiji, trajala več kot pet let, kar je znatno obdobje. Ker torej Italija ni pravilno izvršila sodbe iz leta 2010, **je Sodišče odločilo, da ji naloži dnevno denarno kazen in pavšalni znesek**, saj taki denarni kazni pomenita primeren ukrep za zagotovitev polne izvršitve prve sodbe.

Dnevna denarna kazen v višini 120.000 EUR je razdeljena na tri dele po 40.000 EUR, ki so določeni glede na vrsto obrata (odlagališče, toplotna obdelava in organski odpadki). Pri določitvi pavšalnega zneska 20 milijonov EUR Sodišče upošteva, **da je bila neizpolnitev obveznosti Italije na področju odpadkov ugotovljena že v več kot 20 zadevah pred Sodiščem.** Tako ponavljanje kršitev države članice na posebnem področju delovanja Unije pa zahteva sprejetje odvrčilnega ukrepa, kakršna je obsodba na plačilo pavšalnega zneska.

OBVESTILO: Tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti lahko zoper državo članico, ki ni izpolnila obveznosti iz prava Unije, vloži Komisija ali druga država članica. Če Sodišče ugotovi, da obveznosti niso bile izpolnjene, mora ta država članica v kar najkrajšem času sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe.

Če Komisija meni, da država članica ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe, lahko vloži novo tožbo, s katero zahteva naložitev denarnih sankcij. Če pa Komisija ni bila obveščena o ukrepih za prenos direktive, lahko Sodišče na predlog Komisije sankcije naloži že v prvi sodbi.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106